

[Indenrigsministeren.]

skolens uddannelseskapa- citet på 100 pct., så- ledes at antallet af færdiguddannede jordemo- derelever pr. år fra 1979 vil være fordoblet fra de nuværende 30 kandidater til 60 kandidater. Man må derfor påregne, at der endnu i nogle år vil være jordemodermangel i store dele af landet.

Det fremgår af foranstående, at Fyns amts- råd og sygehusudvalget arbejder under særde- les vanskelige vilkår. At ansætte et par jorde- mødre på Assens sygehus lader sig ikke gøre, uden at der sker en tilsvarende forringelse an- detsteds i amtskommunen. Som nævnt deler Assens skæbne med Kerteminde og Rudkøbing.

Det er indenrigsministeriets og sundhedssty- relsens opfattelse, at Fyns amtsråd og sygehus- udvalget gør, hvad der er faktisk muligt, for at få fødselshjælpen til at fungere tilfredsstillende. En løsning på problemerne kan formentlig først ventes, når kapacitetsforøgelsen på jorde- moderskolen er slået igennem.

Indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen finder herefter ikke, at det tjener noget formål at tage en drøftelse med sygehusudvalget i Fyns amtsråd angående lukningen af fødeafdelingen på Assens sygehus.

Af *Aksel Pedersen* (V) til miljøministeren (18/3 77):

»Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig om at ændre naturfredningsloven for bl. a. at få ophævet fredningsplanudvalgene, og hvornår agter ministeren at fremsætte lovforslag herom?«

(Spm. nr. 60).

Begrundelse.

I forbindelse med den seneste revision af na- turfredningsloven udtalte folketingsudvalget om fysisk planlægning bl. a., at de senere års udvikling inden for planlægningslovgivningen giver grundlag for at ophæve fredningsplanud- valgene, således at fredningsplanlægningen in- tegreres i regionplanlægningen, og udvalget op- fordrede samtidig ministeren til at fremsætte lovforslag herom.

Nu er regionplanlægningen vidt fremskre- den, og kommuneplanloven er trådt i kraft, og det må derfor være rigtigst at få en ordning, der samler planlægningen kommunalt og regio- nalt i kommuner/amtskommuner.

Miljøminister *Niels Matthiasens* svar (23/3 77):

I 1974 afgav daværende miljøminister Hol- ger Hansen en redegørelse vedrørende fred- ningsplanudvalgene, som blev debatteret her i salen, og som mundede ud i en flertalsbeslut- ning om at opretholde udvalgene.

Allerede året efter, i 1975, blev udvalgene på ny drøftet i forbindelse med den seneste ændring af naturfredningsloven. Et flertal i ud- valget for fysisk planlægning udtalte ved den lejlighed:

»Når der foreligger godkendte regionplaner, hvori fredningsplanlægningen er indarbejdet, finder udvalget, at tidspunktet er inde til, at den fremtidige fredningsadministration ændres i lyset af de seneste års udvikling inden for planlægningslovgivningen. Udvalget finder, at denne giver grundlag for at ophæve frednings- planudvalgene, således at fredningsplanlægning- en i overensstemmelse med intentionerne bag lovene om lands- og regionplanlægning in- tegreres i regionplanlægningen.

Flertallet opfordrer derfor ministeren til at fremsætte lovforslag herom og i denne forbin- delse fremsætte lovforslag, der sikrer de over- ordnede samfundsmæssige fredningsinteresser den nødvendige indpasning i den fremtidige planlægning«.

På grundlag af nogle foreløbige overvejelser i regeringen kan jeg oplyse, at den kommende lovændring efter regeringens opfattelse bør omfatte en ophævelse af fredningsplanudval- gene og en overførelse af den regionale fred- ningsplanlægning til amtskommunerne. Sigtet må være at samle planlægningsarbejdet vedrø- rende arealanvendelsen hos amtskommunerne, idet vi samtidig må tilrettelægge en arbejdsde- ling i forhold til de centrale fredningsmyndig- heder, der sikrer, at varetagelsen af frednings- interesserne som helhed ikke svækkes.

Fredningsinteresserne kan karakteriseres ved, at de ofte omfatter ideelle hensyn, som kan være vanskeligt stillede over for f. eks. modstå- ende økonomiske interesser. Fredningsinteres- serne karakteriseres også ved, at de hyppigt har en betydning og værdi, som rækker ud over det lokale eller regionale, og som gør det nødvendigt, at de afvejes som led i en større sammenhæng.

En ophævelse af fredningsplanudvalgene bør derfor følges op af en styrkelse af frednings- styrelsens indflydelse på det lokale og regio-